

Kříž smíření ke 400. výročí bitvy na Bílé hoře už stojí a slavnostně odhalen bude 8. listopadu. Do Prahy jej přivezl nainstalovat jeho autor, německý benediktin a umělecký kovář P. Abraham Fischer.

Jeho montáž v Aleji exulantů začala minulý pátek v deset hodin dopoledne, a když začaly bít zvony v blízkém kostele kláštera benediktinek poledne, už netradiční třívrstvý ocelovotitanový kříž stál. „Je to pro mě opravdu intenzivní a dojemný pohled, stále znovu si uvědomuji, že se práce podařila,“ popisuje s dojetím v hlase P. Abraham Fischer OSB.

Na díle, které už z dálky zaujme výraznou modrou barvou symbolizující nebe, pracoval tři roky. „Když na jaře začala pandemie, říkal jsem si, že se to kvůli omezením pohybu určitě nepodaří,“ vzpomíná nyní s úlevou řeholník z opatství Königsmünster nedaleko Dortmundu, který před třemi lety vytvořil kříž k 500. výročí reformace. Do Prahy ho nyní doprovodili dva spolubratři.

Svým dílem chce P. Fischer nabídnout novou perspektivu pohledu na bělohorskou bitvu. „Nešlo mi o to, znovu zkoumat události roku 1620 – kdo, co, komu a proč tehdy udělal – ale spíše ukázat ty ‚vrstvy‘ historie, které se nesmí opakovat,“ vysvětluje benediktin. „Spodní dvě vrstvy,“ ukazuje P. Fischer na dolní dva rezavé kříže z oceli, „značí válku, dvě znesvářené strany. Ale je tu ještě třetí vrstva, cesta míru – což je vrchní modrý kříž z titanu – po níž bychom jako křesťané měli kráčet a usilovat o smíření“ (více v rozhovoru v KT 31).

P. Abraham Fischer se svým křížem. Snímek David Macek

Ekumenické nešpory

Samotná instalace se připravovala několik týdnů; nejdříve se plánovala na výkresech, pak došlo na zkoušku praktické montáže. Oproti vztyčování klasických objektů se jednotlivé kříže „navlékly“ na středovou konstrukci a připevnily. Zatímco jedno rameno kříže ukazuje k letohrádku Hvězda, kde tehdejší vojáci našli smrt, druhé míří k poutnímu místu Panny Marie Vítězné, kde se benediktinky modlí za smíření.

A třetí rameno ukazuje směrem k mohyle na bělohorské pláni, kde se tuto neděli 8. listopadu v 15 hodin konají ekumenické nešpory, které povedou předseda ČBK arcibiskup Jan Graubner a Daniel Ženatý, synodní senior ČCE. Následovat budou tři zastavení s modlitbami (katolickou, protestantskou a židovskou) cestou právě do Aleje exulantů. Poté bude kříž na tomto volně přístupném prostranství slavnostně odhalen a setkání skončí u symbolického ekumenického hrobu padlých vojáků v blízkém klášteře. Akce se koná v omezeném počtu a za dodržení všech hygienických pravidel. „Chtěl bych vyzvat, aby se po jejím oficiálním skončení přišli lidé ke kříži či mohyle pomodlit individuálně,“ vybízí Petr Jan Vinš, generální

sekretář Ekumenické rady církví. A k modlitbám a zapálení „svíce za uzdravení“ zvou i sestry benediktinky: „Je lepší zapálit svíčku, než proklínat tmu... Pojdme společně v neděli ve 20 hodin rozsvítit v oknech našich domovů svíci, a vyjádřit tak touhu po uzdravení svých blízkých, vzájemných vztahů i celé planety.“

Tereza Zavadilová
Foto: David Macek

Prevzaté s láskavým dovolením redakcie Katolícky týždenník 2020/45.

The post [Na Bílé hoře je kříž smíření](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)